

[Poul Møller.]

brøstholden over, at man ikke fik noget forlig. Regeringen må virkelig selv om, hvorvidt den vil være brøstholden. Det, at vi går ind i forligsforhandlingerne, er jo ikke ensbetydende med, at vi har forpligtet os til at slutte et forlig. Sådan skulle det dog gerne være her i tinget, for hvis bare det at begynde forhandlingerne skulle betyde, at vi var forpligtet til at slutte et forlig, tør vi overhovedet ikke mere gå til forhandling med den høje regering.

Vi har ikke og havde heller ikke på forhånd megen tro på et forlig ... (*Finansministeren* [Poul Hansen]: Nå!) ... det havde vi ikke. Vi havde ikke tro på et forlig, som skulle give regeringen disse 5 milliarder over 2 år, medens vi i det sidste år til skattelettelse kunne få 1.395 mill. kr. Vi havde ikke tillid til holdbarheden af den forligsskitse, der blev fremsat. Jeg erkender, at der var mange gode og praktiske ting, der kunne være gennemført, når f. eks. boligforliget blev, som det blev. Det er da givet, at der var ting i denne forligsskitse, som tiltalte også os. Gennemførelsen af det, der for os var hovedpunkterne, stod og faldt imidlertid med forudsætninger, som skulle indfries af den høje regering i løbet af det kommende år eller de kommende to år, og vi troede ikke, at regeringen ville vise sig at være i stand til at indfri disse forudsætninger. Vi frygtede, at det ville gå som for 3 år siden, da vi kom til at stå med håret ned ad nakken, da vi skulle aflægge rapport om, hvad vi havde nået ved omsforliget.

Baunsgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede forsvarsminister for det svar, han gav, idet jeg tager bemærkningen om, at forsvarsministeren ville være villig til at overveje det, jeg havde fremført, som udtryk for, at forsvarsministeren hos de fire partier vil undersøge, om der er mulighed for yderligere besparelser på forsvarsministeriets budget.

Den højtærede finansminister begrundede det for hans vedkommende forsvarlige i det opnåede resultat ved, at det var gjort under forudsætning af en merværdiafgifts indførelse. Jeg er nødt til igen at gentage, at den økonomiske sanering, der ligger for det kommende finansår, ikke påvirkes af, om

vi indfører en merværdiafgift eller en detailoms i det kommende finansår. Den påvirkes ikke af, om vi vælger detailoms eller merværdiafgift. I øvrigt vil formentlig for det sidste kvartals vedkommende — den højtærede finansminister regner jo nu med 1. januar — indtægterne ikke gå ned, fordi vi ikke gennemfører en merværdiafgift. Det er i spørgsmålet om, fra hvilket tidspunkt og i hvilket omfang vi vil være i stand til at give skattelettelser og indføre den skattereform, som i hvert fald et stort flertal i dette ting er enige om bør komme, at det spiller ind.

Jeg vil også endnu en gang gentage og bekræfte over for finansministeren, at det radikale venstre har den opfattelse, at når vi afviser noget og der således ikke er skabt tilstrækkelig dækning op til det beløb, vi anser for nødvendigt, er vi parat til enten selv at fremsætte eller tage medansvar for andre forslag. Når vi — med de begrundelser, vi har givet — har afvist en forhøjelse af benzinafgiften, er det klart, at vi, når finansministeren nu nævner, at der kunne komme en afgift på brugte motor-køretøjer ind i billedet, positivt vil overveje dette. Efter min opfattelse har denne form for afgift den fordel fremfor benzinafgiften, at den ikke går ind i erhvervslivets driftsomkostninger. Derfor ville den ud fra denne betragtning så absolut være at foretrække.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at merværdiafgiften var jo den krumtap, hvorom det hele drejede sig. Det mener jeg altså ikke er en dækkende forklaring over for den opgave at genskabe den manglende balance i samfundsøkonomien i øjeblikket. Når det ærede medlem siger, at han ikke én gang til vil løbe den risiko at stille forslag om merværdiafgift og så møde kritik af det fra min side, vil jeg sige, at jeg tror nu, det ærede medlem skal passe på ikke at blive for sart med hensyn til, hvem der bliver angrebet, og hvorfor man bliver det. Hvis det ærede medlem tænker tilbage på den situation, der eksisterede forud for valget i september sidste år, angreb man nemlig fra konservativ side det radikale venstre for — og gjorde det meget stærkt — at bl. a. det forslag, det radikale venstre havde om indførelse af en almindelig omsætningsafgift i detailledet, ville betyde, at 135.000 virksomheder skulle registreres. Det ville de konservative ikke